

СПРАВА «ШОЛОМИЦЬКИЙ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE SHOLOMYTSKYI AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заява № 12260/15 та 2 інші заяви)

Стислий виклад рішення від 30 листопада 2023 року

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 1 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на незаконне тримання їх під вартою. У заяві № 60551/17 заявник подав інші скарги за статтю 5 Конвенції. У заявах № 12260/15 та № 60551/17 заявники також висунули скарги за пунктом 3 статті 5 Конвенції. Розглянувши скарги заявників, Європейський суд вказав, що коли постає питання про «законність» взяття під варту лише дотримання національного законодавства недостатньо – будь-яке позбавлення свободи має відповідати меті захисту особи від свавілля. Зважаючи на свою практику з цього питання, Європейський суд встановив, що у цій справі тримання заявників під вартою протягом періодів, зазначених в таблиці у додатку, не відповідало пункту 1 статті 5 Конвенції та констатував порушення цього положення Конвенції. Розглянувши інші скарги у заяві № 60551/17, Європейський суд дійшов висновку, що вони також свідчать про порушення Конвенції у контексті його висновків у рішеннях у справах проти України. Інші скарги у заявах № 12260/15 та № 60551/17 Європейський суд відхилив на підставі пункту 4 статті 35 Конвенції, оскільки ці скарги не відповідають критеріям прийнятності, передбаченим статтями 34 та 35 Конвенції, або не виявляють жодних ознак порушення прав і свобод, гарантованих Конвенцією або протоколами до неї.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. «Вирішує об'єднати заяви;
2. Оголошує прийнятними скарги на незаконне тримання під вартою та інші скарги за усталеною практикою Суду, наведені у таблиці в додатку, а решту скарг у заявах № 12260/15 та № 60551/17 – неприйнятними;
3. Постановляє, що ці заяви свідчать про порушення пункту 1 статті 5 Конвенції у зв'язку з незаконним триманням під вартою;
4. Постановляє, що було порушено Конвенцію у зв'язку з іншими скаргами, висунутими за усталеною практикою Суду (див. таблицю у додатку);
5. Постановляє, що: (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу; (б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток

(simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

(с) Відхиляє решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції у заяві № 12260/15».